

ZLÍN – OKNO DO MINULOSTI

Jakub Turňa 5/2024

Když stojím před fotografií, instinktivně začnu přemýšlet o časoprostoru, ve kterém se autoři nacházeli. Proč byli právě na tom místě v onen čas, proč stiskli spoušť právě v onom okamžiku, jak se ve chvíli, kdy zamrazili tento vybraný moment v čase, cítili? Cítili se hrdě, když vylezli na první český mrakodrap a pohlédli na město zítřka? Cítili moc pokroku, když kolem nich poprvé projel autobus na elektrickou energii, nebo když sledovali posledního oráče před branami průmyslového areálu budoucnosti? Cítili nějakou naději, když je zhůry pozorovaly podobizny mužů odpovědných za zmařené osudy tolika jejich spoluobčanů?

Jak jsem se cítil já, když jsem hledal jejich stopy v městě svého dětství?